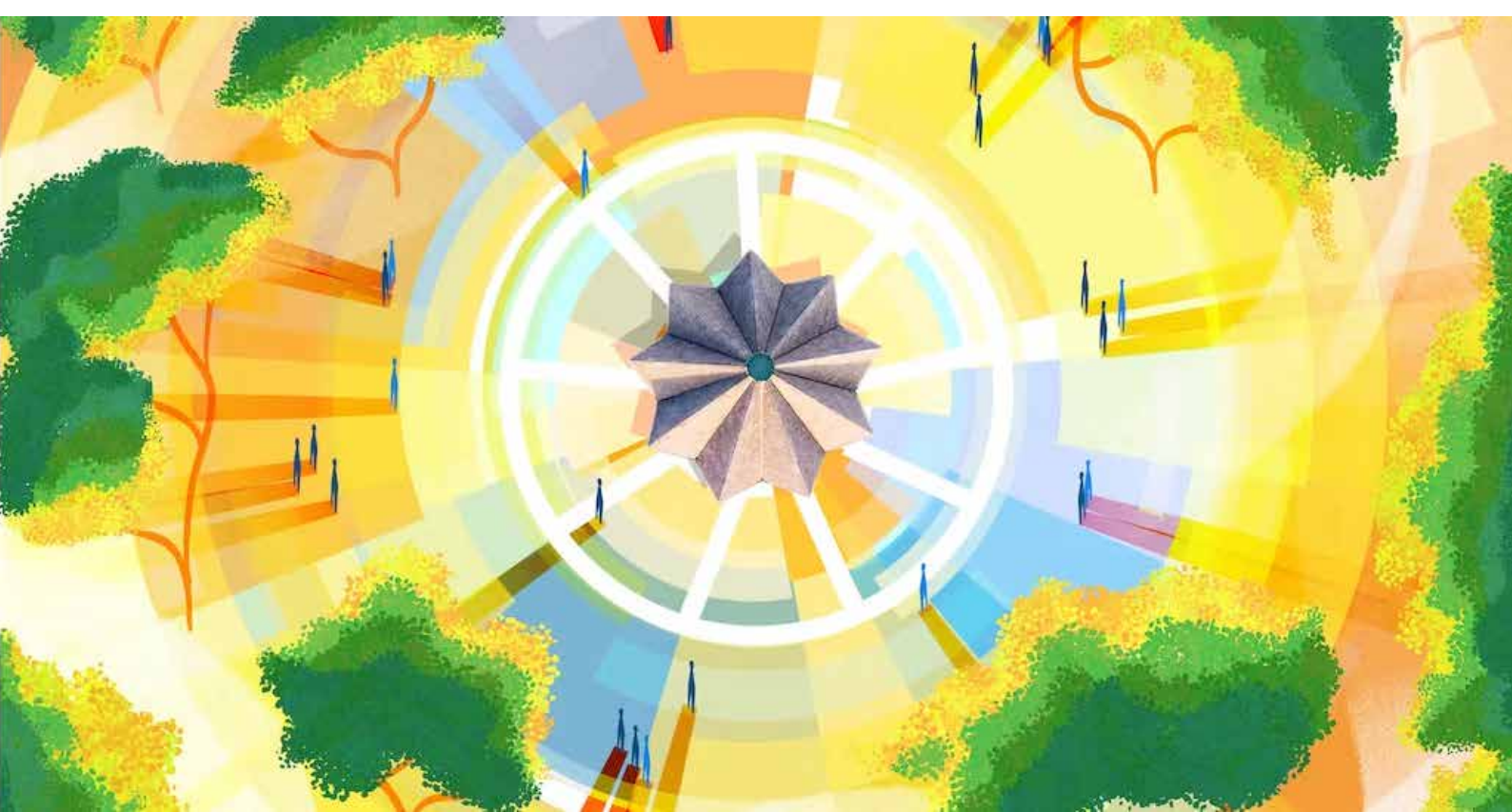

این مجموعه، حاوی خبرهای منتشر شده از وبسایت سرویس خبری جامعه بهائی (BWNS)، بیانیه‌هایی از جامعه جهانی بهائی (BIC)، توضیحاتی در مورد بازطراحی وبسایت پیامها و همچنین معرفی کتابچه "تلاش‌های بهائیان ایران در زمینه برابری زنان و مردان" که به تازگی از وبسایت بهائیان ایران منتشر شده است، می‌باشد.

«نیروی محرک محبت»:

گردهمایی بین ادیانی در معبد وانواتو امید می‌بخشد

۶ آذر ۱۴۰۲

تانا، وانواتو — ندای ملایم یگانگی در میان خواندن دعا در معبد تانا طنین انداز شد. دوستانی که زیر سایه بان آن جمع شده بودند نسیم روح‌نوازی را احساس کردند. با وجود اینکه افراد حاضر از مذاهب مختلف بودند، می‌دانستند که بزرگترین منبع قدرت آنها انسانیت مشترکشان است.

این گردهمایی که به تازگی، با حضور رؤسای قبایل و ساکنان اطراف، برگزار شد، دومین سالگرد افتتاح معبد را جشن گرفت. بذر محبت و وحدتی که چند دهه قبل در جامعه آنها کاشته شده بود، معبدی را در این دو سال برافراشته، که پناهگاه صلح است. یکی از اعضای محفل روحانی ملی بهائیان وانواتو گفت که «کسانی که درون معبد دعا می‌کنند، می‌توانند نیروی محرک محبت را احساس کنند، محبتی که مردم را از هر نژاد و پیشینه‌ای فرا می‌خواند و در این دوران پرآشوب بسیار مورد نیاز است.» این سخنان عمیقاً در حضار تأثیر گذاشت زیرا قلب و ذهنشان، اگرچه از تلاطم امور جهان سنگینی می‌کرد، به حضور و دعا خواندن در کنار یکدیگر جذب شده بود.

یائوس نیکیاتو (Yawus Nikiatu)، رئیس یکی از روستاهای مجاور، گفت: «ما امروز اینجا آمده‌ایم تا با هم برای اتحاد همگان دعا کنیم» نومانیان لوکالو (Numanian lokaulo)، از اعضای یکی از جوامع مذهبی، افزود: «صرف نظر از پیشینه و باورهای متفاوت‌مان، همه ما از یک منبع سرچشمه گرفته‌ایم.»

او ادامه داد: «به درختان تنومند اینجا بنگرید، شاخه‌های بسیاری دارند و تا ارتفاع زیادی رشد می‌کنند، اما تنه‌شان یکی است. ما تعدادمان زیاد است و متنوع‌ایم، اما یکی هستیم.»

ناتومان والالو (Natuman Walalo)، یکی از رؤسای تانای غربی، با الهام از رقص سنتی تانا به نام «کائالائو» (Kaelalao) محوریت معبد را در زندگی اجتماعی توصیف کرد. «مفهوم وحدت در آن رقص به تصویر کشیده شده است. هیچ فردی نمی‌تواند رقص را به تنهایی اجرا کند، زیرا این رقص متکی به افراد زیادی در هماهنگی با همدیگر بوده که حول یک نقطه مرکزی می‌چرخند.»

یکی از اعضای محفل ملی با تاکید بر اهمیت این گردهمایی گفت: «حضور امروز شما در اینجا در فرآیند ایجاد وحدت ضروری است. اگرچه تعداد ما کم است، اما بذرهایی که امروز با هم کاشته‌ایم به درختانی تنومند تبدیل خواهند شد که بر همگان سایه خواهند افکند. ما باید به این بذر ایمان کامل داشته باشیم. هر یک از ما بخشی از این فرآیند ویژه معنوی هستیم.» پیوندهای محبت و اتحاد در این گردهمایی عمیقاً در قلب شرکت‌کنندگان ریشه دوانده است و به آنها الهام بخشیده و آنان را ترغیب می‌کند تا گردهمایی دیگری، با افراد بیشتری، از ادیان و پیشینه‌های مختلف، در جوامع اطراف برگزار کنند.

BWNS PODCASTS

بینش‌هایی از میدان عمل:

پادکستی اقدامات در جهت منافع عمومی در پاپوآگینه‌نو را بررسی می‌کند

۷ آذر ۱۴۰۲

پورت مورسبی، پاپوآگینه‌نو — در این قسمت پادکست از سرویس خبری، صحبت‌های کِسیا روح (Kessia Ruh)، عضو هیئت مشاورین قاره‌ای استرالیا را می‌شنویم، که داستان‌هایی درباره برخی از تلاش‌های بهائیان پاپوآگینه‌نو جهت کمک به رفاه اجتماع‌شان را به اشتراک می‌گذارد.

سخنان خانم روح بر یک اصل کلیدی در بطن اقدامات اجتماعی بهائی تأکید می‌کند: ایمان به توانایی یک جمعیت در به عهده گرفتن رفاه مادی و معنوی خود.

او توضیح می‌دهد که چگونه در محله‌ها در سراسر پاپوآگینه‌نو، مردم در برنامه آمادگی برای اقدام اجتماعی شرکت می‌کنند. این برنامه یک ابتکار آموزشی الهام گرفته از آموزه‌های بهائی است، که توانایی افراد را از طریق بکارگیری دانش علمی همراه با اصول معنوی، در جهت کمک به توسعه جوامع خود، تقویت می‌کند.

خانم روح می‌گوید: «منبع انگیزه این شرکت کنندگان، آموزه‌های حضرت بهاءالله است، آموزه‌هایی مانند: "اصلاح عالم از اعمال طایبه طاهره و اعمال راضیه مرضیه بوده."»

او می‌گوید این مفهوم عمیق به مردم امیدواری می‌دهد که «می‌توانند خانه، محله‌ها و جوامع خود را بهبود بخشند.»

رادیو جامی:

سرویس رادیویی، به مدیریت جوانان، حس تعلق را در لواندا می‌پروراند

۸ آذر ۱۴۰۲

لواندا، کنیا — رادیو جامی، در روستای پویا و فعال لواندا، کنیا، به منبعی از امید و پیشرفت جمعی تبدیل شده است. این سرویس، که جوانان آن را مدیریت می‌کنند، در سال ۲۰۲۱ در محوطه عبادتگاه بهائی در ماتوندا (Matunda) بوجود آمد. هدف از ایجاد آن، ضبط و به اشتراک‌گذاشتن برنامه صدمین سالگرد صعود حضرت عبدالبهاء از طریق یک سکوی پیام‌رسانی در رسانه اجتماعی بود. این رادیو، از سرآغاز ساده آن تا بحال، به وسیله‌ای امیدبخش برای انعکاس آرمان‌های عالی مقام جامعه تبدیل شده است.

امروزه رادیو جامی، به معنی «رادیوی جامعه» در زبان سواحیلی، بینش و دیدگاه‌های افراد با پیشینه‌های مختلف را به هم پیوند داده و گفتگوهای با موضوع پیشرفت اجتماعی را غنا می‌بخشد. این رادیو، با حمایت جامعه، مؤسسات محلی، و رئیس روستا، به یاری‌دهنده‌ای ارزشمندی در زندگی اجتماعی تبدیل شده است.

پرورش حس تعلق

بونیفیس مونگ‌آسیا موگاجیرا (Boniface Mung'asia Mugajibera)، یکی از بنیانگذاران رادیو جامی، بر هدف شمول‌گرای این سرویس تأکید می‌کند: «هدف رادیو جامی این است که از رسیدن بینش‌های مربوط به جامعه‌سازی، به تعداد فزاینده‌ای از مردم، صرف نظر از اعتقادات مذهبی، قومیت یا فرهنگ آنها، اطمینان حاصل کند.»

دنيس ماکالای (Dennis Makalay)، یکی از اعضای تیم، در مورد نقش این ابتکار در تقویت پیوندهای جامعه، از طریق ترویج روایت‌های مشترک، صحبت می‌کند. او می‌گوید: «ما داریم یاد می‌گیریم که چگونه از طریق فرصت دادن به مردم برای گفتگو درباره ایده‌هایشان در رابطه با نحوه مشارکت در تحول جامعه‌مان، حس تعلق بوجود آوریم.»

این رویکرد، به ویژه از طریق تلاش‌های تیم رادیو برای یادگرفتن نحوه گنجاندن جنبه‌های فرهنگی و سنتی جامعه در برنامه‌ها، حس مالکیت را در روستا پرورش داده است. آقای موگاجیرا می‌گوید: «این کار از طریق بیان داستان، مصاحبه و اخباری که به زبان‌های محلی و با موسیقی محلی پخش می‌شوند، صورت می‌گیرد. مجریان، با مطالعه ادبیات مختلف فرهنگی و کاوش در موسیقی سنتی هنرمندان محلی، در این باره می‌آموزند.»

برنامه‌های رادیو جامی همچنین به طیف گسترده‌ای از مسائل مربوط به جامعه، از کشاورزی و حفاظت از محیط‌زیست گرفته تا سلامت، با حضور متخصصین در این حوزه‌ها و نیز بهره‌گیری از بینش‌های مذهبی، می‌پردازد. برنامه‌های خبری روزانه بر رویدادهای محلی، به ویژه رویدادهایی که به انسجام اجتماعی و رفاه جمعی کمک می‌کنند، متمرکز هستند.

آلبرت لیهندا (Albert Lihanda) که بر عملکرد رادیو جامی نظارت دارد، توضیح می‌دهد که اگرچه تمرکز گزارش‌ها بر فعالیت‌ها در لوآندا است، شمول‌گرا بودن این برنامه ابتکاری به این معناست که تیم تلاش می‌کند تا جوامع دیگر را به گفتگوی در حال گسترش متصل کند. او می‌گوید: «ما از روستاهای دورافتاده‌تر هم بازدید می‌کنیم تا داستان‌ها و دیدگاه‌های آن‌ها را ضبط کرده و اطمینان حاصل کنیم که صداهای حومه نیز در گفتگوی گسترده‌تر ما شنیده شده و ارزش داده می‌شوند.»

افزایش پیچیدگی

رادیو جامی در دو سال گذشته شاهد گسترش فعالیت‌های خود بوده و تعداد شرکت‌کنندگان در این طرح از چند جوان متعهد به گروهی متشکل از ۱۸ جوان افزایش یافته است. آنها با هم مسئولیت مجموعه‌ای از نقش‌های تهیه‌کنندگی که شامل تحقیق، نوشتن، ارائه، ضبط، ویرایش و توزیع می‌شود را بر عهده دارند.

این جوانان نه تنها در حال کسب مهارت‌های فنی هستند، بلکه خود را در محیطی غنی از بینش‌های معنوی و دانش مربوط به موضوعات مختلف آکادمیک مستغرق کرده و سپس آنها را در برنامه‌های خود بکار می‌برند.

این تجربه، همراه با محیط پویای استودیوی ضبط کوچک، به برخی از این جوانان الهام بخشیده تا در زمینه رسانه ادامه تحصیل دهند.

حمایت الهام‌بخش رهبران محلی

رهبران محلی در روستای لوآندا متوجه تأثیر رادیو جامی شده و حمایت خود را از آن ابراز کرده‌اند. موریس موکوپي (Mourice Mukopi)، رئیس لوآندا، اغلب تیم رادیو را به جلساتی با سران روستا و سایر مقامات دولتی دعوت می‌کند تا موسیقی و سایر مطالبی که بیانگر فعالیت‌های اجتماعی امیدبخش هستند را به اشتراک بگذارند، از جمله فعالیت‌های برخاسته از تلاش‌های بهائی که بر تربیت اخلاقی و معنوی متمرکز هستند.

رئیس موکوپي اطمینان حاصل کرده است که گروه پیام‌رسانی سران روستا در رسانه اجتماعی، به طور منظم مطالبی را از رادیو جامی دریافت نماید تا آنها را از فعالیت‌های اجتماعی مطلع کنند.

او همچنین از دیدن توسعه توانایی‌های جدید در جوانان روستا و ایجاد فرصت‌هایی برای خدمت به عنوان روزنامه‌نگار و خبرنگار ابراز خوشحالی کرد - فعالیت‌هایی که هرگز بخشی از زندگی روستا نبوده‌اند.

آقای موکوپي گفت: «از زمانی که رادیو جامی جوانان ما را مشغول کرده است، شاهد تحولاتی بوده‌ام. مشاهده کرده‌ام که جوانان جرم و جنایت را کنار گذاشته و در فعالیت‌هایی با هدف بهبود جامعه‌مان شرکت می‌کنند.»

برزیل:

مجلس نمایندگان صدمین سال تشکیل جامعه بهائی آن کشور را گرامی می‌دارد

۱۰ آذر ۱۴۰۲

برازیلیا، برزیل — مجلس نمایندگان (مجلس سفلی) کنگره ملی برزیل اخیراً طی یک جلسه تأمل صمیمانه، صدمین سال شکل‌گیری جامعه بهائی آن کشور را گرامی داشت و تلاش‌های این جامعه در قرن گذشته را در جهت تقویت هویتی مشترک، که همه مردم را به چشم اعضای یک خانواده انسانی می‌نگرد، بررسی کرد.

آرتور سزار پیریرا دلیرا (Arthur César Pereira de Lira)، رئیس مجلس نمایندگان، در بیانیه‌ای که در آغاز این جلسه توسط لوئیز کوتو (Deputy Luiz Couto)، یکی دیگر از نمایندگان، قرائت شد، عنوان کرد: «جامعه بهائی کمک‌های قابل‌توجهی به اجتماع برزیل کرده است».

در ادامه بیانیه آمده بود: «نتایج خوبی که امروز حاصل شده‌اند، تا حد زیادی بازتابی از اهمیتی است که به اصل عدالت در آیین بهائی داده شده است.»

آقای لیرا افزود که این اصل، در تلاش‌های بهائیان که «هم رفاه مادی و هم اجتماعی افراد و جامعه را تقویت می‌کند»، از طریق پرورش قابلیت برای کمک به پیشرفت اجتماعی ابراز می‌شود.

این مراسم گرامیداشت، که در ابتدا برای سال ۲۰۲۱ برنامه‌ریزی شده بود و به دلیل همه‌گیری جهانی کرونا به تعویق افتاد، مشارکت‌های کنونی و تاریخی جامعه بهائی را در پیشرفت اجتماعی را بررسی کرد.

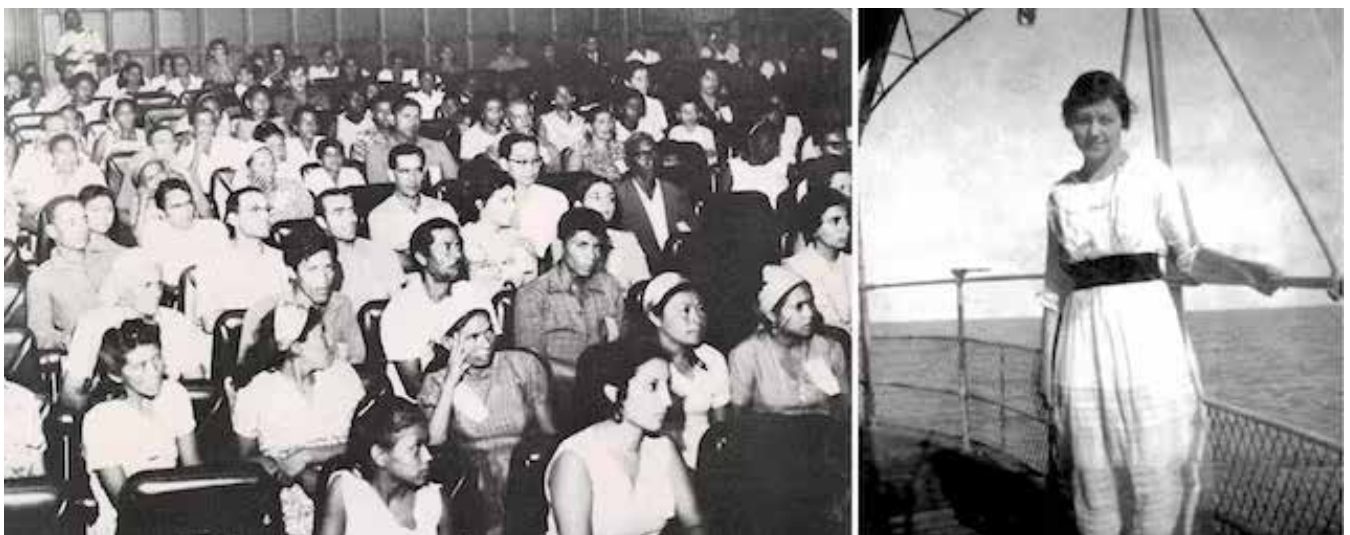
حرکت در مسیر ایمان و خدمت

در اوایل قرن بیستم، لئونورا آرمسترانگ (Leonora Armstrong)، یک زن ۲۵ ساله آمریکایی، نخستین بهائی بود که در برزیل ساکن شد.

آقای کوتو درباره حس تعهد عمیق آرمسترانگ نسبت به اجتماع برزیل گفت: «این زن فوق‌العاده، به واسطه عشق سرشارش نسبت به مردم برزیل و تعهد تزلزل‌ناپذیرش به خیر عمومی، توانست بر مشکلات بسیاری فائق آید.»

گابریل مارکز (Gabriel Marques)، از اعضای محفل روحانی ملی بهائیان برزیل در گفتگویی با سرویس خبری توضیح داد که آرمسترانگ به واسطه خدماتش در زمینه اقدامات اجتماعی، در آن کشور شهرت یافت. از جمله این خدمات می‌توان به تأسیس یک یتیم‌خانه و کمک به پناهجویان جنگ‌زده اشاره کرد. رسانه‌های محلی، به سبب اقدامات متعهدانه او طی همه‌گیری وبا و شیوع تیفوس، به او لقب محبت‌آمیز «پرستار فقرا» را داده بودند.

آقای کوتو با تأمل بر زندگی خانم آرمسترانگ، بر نقش اساسی زنان در بوجود آوردن دنیایی صلح‌آمیزتر تأکید کرد و گفت: «بینش و نیروی آنان (زنان) می‌تواند به ما در غلبه بر چالش‌هایمان کمک کند.»

کمک به ایجاد اجتماعی هماهنگ‌تر

لیسه فون چکوس کاوالکانتی (Liese von Czekus Cavalcanti) از دیگر اعضای محفل روحانی ملی، ضمن تاکید بر محوریت اصل یگانگی بشر در پرورش اجتماعی هماهنگ، خطاب به جلسه گفت: «ماموریت ما به عنوان افراد، جوامع و مؤسسات ساختن اجتماعی عادلانه و مرفه است». خانم کاوالکانتی در مورد ضرورت کنار گذاشتن بی‌تفاوتی و تفرقه گفت: «ما باید شرافت و استعداد ذاتی هر انسان را بشناسیم. ما نمی‌توانیم بر آنچه که ما را از هم جدا می‌کند تمرکز کنیم. در عوض باید در جستجوی چیزی باشیم که ما را متحد کند و در جهت اهداف مشترک تلاش کنیم و از افتادن در دام اختلافات و مجادلات خودداری کنیم».

نیری کروز (Nayri Cruz)، نماینده یکی از جوامع بومی، ضمن تأیید این نظرات، با تاکید بر اهمیت هماهنگی و لزوم حفظ رسوم فرهنگی سازنده، از تأثیرات تحول‌آفرین تعالیم بهائی بر روستایش گفت: «امروز، ما جامعه‌ای هستیم که با تکیه بر احترام، محبت، صداقت و وحدت، متحد شده‌ایم».

خانم کروز ادامه داد: «مردم بومی به دنبال مشارکت در ساختن اجتماعی عادلانه‌تر و برابرتر هستند که زنان نقش بیش از پیش مهمی را در آن ایفا می‌کنند».

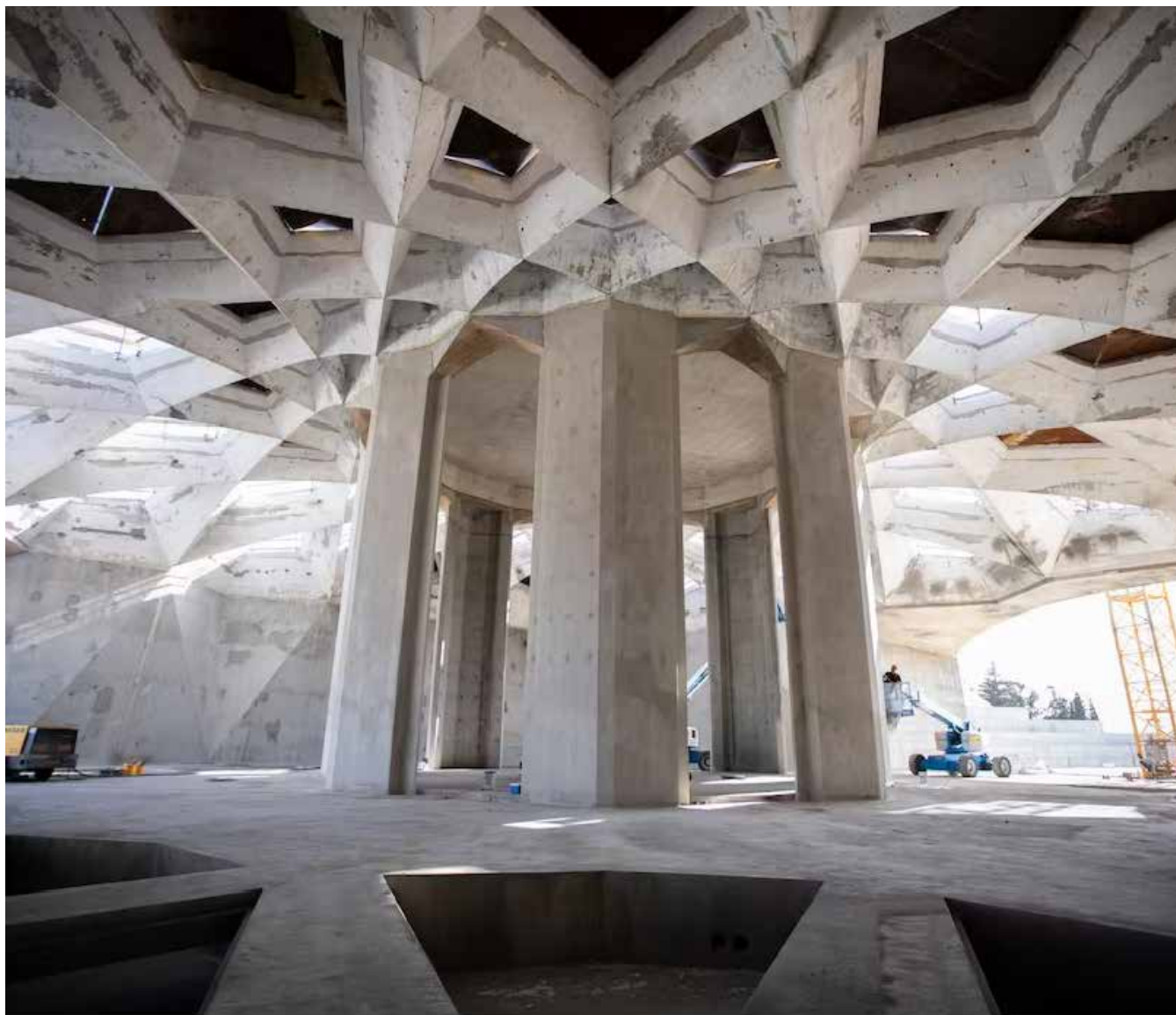
برنامه‌های آموزشی بهائی که توانایی مردم را در تحلیل واقعیت‌های اجتماعی، تشخیص نیازهای جوامع‌شان و هدایت قوای‌شان در مسیر خدمت به اجتماع‌شان پرورش می‌دهند، در بطن تلاش‌های جوامع سرتاسر برزیل برای کمک به هماهنگی اجتماعی بوده است. در لحظه‌ای الهام‌بخش، آقای لیرا مثالی از جوانان شرکت‌کننده در این برنامه‌ها را به اشتراک گذاشت که با همکاری دولت محلی دوازده تن زباله را از رودی در سائو سباستیاو (São Sebastião) پاکسازی کردند. آقای لیرا گفت: «این تلاش فرصتی ارزنده برای پرورش ارزش‌های معنوی و اخوت بود که لازمه زندگی بر پایه عدالت و هماهنگی هستند».

ایمان به جای ترس، پذیرش وحدت به عنوان مسیری به سوی رفاه

اریکا کوکای، نماینده مجلس طی سخنرانی تأثیرگذاری، درباره نیروی بالقوه آموزه‌های بهائی برای ایجاد و تشویق به وحدت بیشتر درون مجلس نمایندگان گفت: «در این مجلس، که عمدتاً شاهد لحظات خصومت‌بار بوده است، ما امروز می‌توانیم به آوای صلحی که جامعه بهائی ارائه می‌دهد گوش فرادهیم. آموزه‌های بهائی همواره یگانگی نوع بشر را به ما یادآوری می‌کنند. این همچون آهنگی، درباره شجاعتی عظیم بوده و نقطه مقابل همه ترس‌هاست – درباره ایمان به «دیگری»، ایمان به امکان‌پذیری زیستن همه مردم در هماهنگی است».

خانم کوکای افزود: «امیدوارم برزیل و جهان، از این آموزه‌ها که نوع بشر را یکی می‌داند، الهام گیرند».

آرامگاه حضرت عبدالبهاء:

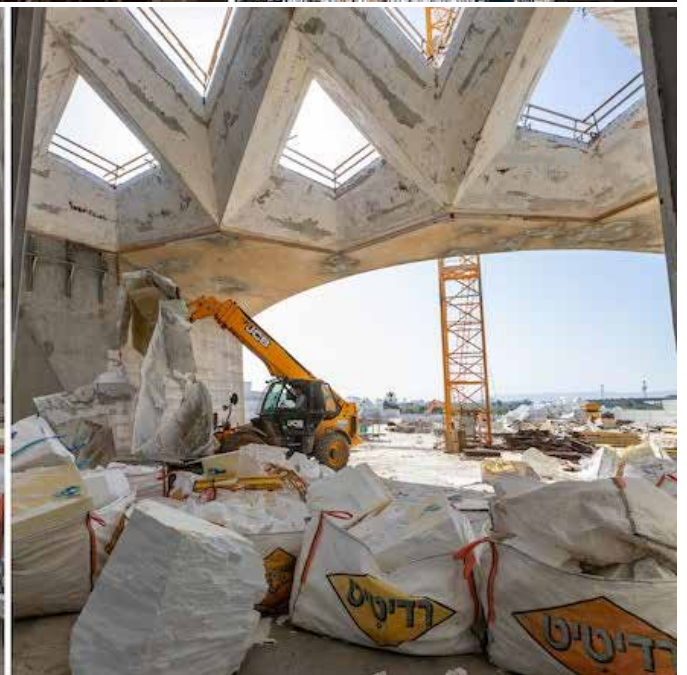
سازه سطح مشبک سقف بنا به طور کامل نمایان می شود

۱۳ آذر ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی - قالب‌بندی‌ای که سطح مشبک سقف آرامگاه حضرت عبدالبهاء را شکل می‌داد هم اکنون باز شده و شکل کامل این سازه نمایان شده است. آرامگاه در حال ساخت، نمادی از خدمات بی‌وقفه حضرت عبدالبهاء به وحدت بشریت است.

قبل از اینکه بتوان قالب‌بندی و داربست‌های سطح مشبک را باز کرد، بتن آن، که در اواخر ماه اوت طی یک بازه فشرده ۱۹ ساعته ریخته شد، به زمان برای «عمل‌آوری» نیاز داشت. با باز شدن هر قطعه از قالب، حس انتظار فزاینده‌ای تمام محل ساخت‌وساز را در بر می‌گرفت و به شکل‌گیری تصویری چشمگیر حاصل از کار اختصاص داده شده و برنامه ریزی دقیق، ختم شد. حال که میدانگاه و ساختمان مرکزی کاملاً تخلیه شده‌اند، تیم پروژه ناهمواری‌هایی که به طور طبیعی در سطح بتن پس از باز کردن قالب بوجود می‌آید را ترمیم می‌کند.

خسرو رضایی، مدیر پروژه، در صحبت با سرویس خبری، بر روحیه همکاری و یکپارچگی در میان اعضای تیم پروژه، که هر یک از پیشینه‌های مختلفی هستند، تاکید کرد. «طی چهار سال کار مشترک، تعهد عمیق تیم برای شکل‌گیری این سازه به بی‌نقص‌ترین وجه آن، عمیق‌تر شده است.»

جامعه جهانی بهائی بروکسل:

تصوری جدید از نقش سالمندان در اجتماع

۱۵ آذر ۱۴۰۲

جامعه جهانی بهائی، بروکسل - در زمانی که مکالمات اجتماعی اغلب بر پیچیدگی‌های حمایت از سالمندان در سیستم‌های مراقبت بهداشتی و بازنشستگی متمرکز است، دفتر جامعه جهانی بهائی در بروکسل چشم‌انداز تازه‌ای را ارائه می‌دهد: تصور سالمندان به عنوان شرکت‌کنندگانی ارزشمند در تار و پود زندگی اجتماعی، با تأکید بر نقش فعال آنها در ایجاد اجتماعی منسجم و پویا.

این دیدگاه، که در بیانیه‌ای با عنوان «تدبیری اروپایی برای سالمندان: نقش بی‌همتای زندگی اجتماعی» بررسی شد، به طور خاص با نگرانی‌های در حال افزایش در مورد تنهایی و انزوای اجتماعی در میان سالمندان اروپا و در سطح جهان، مرتبط است. این بیانیه بین مقامات اتحادیه اروپا و همچنین سخنرانان و سازمان‌دهندگان کنفرانسی که هفته گذشته برگزار شد، توزیع گشت. عنوان این کنفرانس «سیاست‌های حال و آینده اتحادیه اروپا برای سالمندان» بود و به میزبانی مشترک کمیته اقتصادی و اجتماعی اروپا و ریاست اسپانیایی اتحادیه اروپا، جهت بررسی تدابیر اروپا برای رسیدگی به این مسئله، برگزار شد. این بیانیه، در تلاش برای تأکید بر محوریت زندگی اجتماعی پویا در طیفی از مسائل اجتماعی، با بسیاری از گروه‌های جامعه مدنی مشغول در مراقبت از سالمندان و نیز کسانی که علاقمند به موضوع انسجام اجتماعی هستند، به اشتراک گذاشته شده است. راشل بیانی، از نمایندگان دفتر بروکسل، با سرویس خبری گفتگو کرد و گفت: «چشم‌انداز جامعه جهانی بهائی، سالمندان را نه تنها اعضای از اجتماع که باید از آنها مراقبت شود بلکه به عنوان شرکت‌کنندگانی حیاتی در زندگی اجتماعی بازتعریف می‌کند.» او گفت: «میل به خدمت و مشارکت معنادار در اجتماع با افزایش سن از بین نمی‌رود.»

خانم بیانی افزود: با شناخت ظرفیت‌ها و توانمندی‌های مختلف سالمندان، جوامع می‌توانند فرهنگی را پرورش دهند که در آن هر گروه سنی از طریق خلق الگویی هماهنگ از تجربیات مشترک و حمایت متقابل به غنای گروه‌های سنی دیگر کمک کند.»

بیانیه دفتر بروکسل بر مسئولیت مشترک افراد، جوامع و مؤسسات در اروپا، برای ایجاد محیط‌هایی که در آن به مشارکت هر فرد ارزش داده و آن را می‌پروراند، تأکید می‌کند.

این بیانیه همچنین تأکید می‌کند که «علل ریشه‌ای تنهایی و انزوا باید بررسی شود زیرا این مشکلات در تمام اقشار اجتماع نمود می‌یابد و همچنین نیاز است راه‌هایی برای بروز میل ذاتی افراد، از هر سنی، برای مشارکت معنادار در اجتماع خود، ارائه شود.»

تغییر روش: سرکوب‌های اخیر بهائیان ایران توسط حکومت ایران

آذر ۱۴۰۲

جامعه جهانی بهائی عمیقاً از تغییر روش‌های حکومت ایران برای سرکوب جامعه بهائی- بزرگ‌ترین اقلیت غیرمسلمان این کشور- ابراز نگرانی می‌کند. بهائیان از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ مورد سرکوب بوده‌اند، بیش از ۲۰۰ بهائی اعدام شده‌اند و امروز بهائیان در تمامی حوزه‌های زندگی مورد ستم قرار دارند. اما تغییر در نحوه رفتار حکومت ایران با بهائیان، نشانگر افزایش و تشدید سیاست سرکوب سیستماتیک علیه این جامعه است.

این بیانیه جزئیات روش‌های جدید و بسیار خشن‌تری را که مسئولان برای سرکوب بهائیان استفاده می‌کنند شرح می‌دهد. این روش‌ها شامل یورش به خانه‌ها و تفتیش آن‌ها، بازداشت، محاکمه، صدور حکم زندان، مصادره زمین و املاک، نفرت‌پراکنی، محرومیت از حق تحصیل، و سلب حق تدفین و نقض حقوق پایه‌ای شهروندی می‌شود.

جامعه جهانی بهائی معتقد است که هدف اصلی این روش‌های جدید، ایجاد هراس و سردرگمی، محروم کردن از هرگونه حقوق شهروندی و به فقر کشاندن بهائیان، تداوم سرکوب و آزار افراد و القای احساس عدم اطمینان و در نتیجه سلب آرامش و امنیت زندگی روزمره بهائیان است.

یورش خشونت‌آمیز به خانه‌ها، تفتیش و بازداشت

طی چند ماه گذشته شاهد روند هر چه بیشتر نگران‌کننده‌ای در سرکوب بهائیان ایران بوده‌ایم. برنامه سیستماتیک برای یورش به خانه‌ها و دستگیری‌ها در شهرهای سراسر کشور در جریان بوده است که یکی پس از دیگری از شیراز شروع شده و سپس به نوبت در یزد، اصفهان، و اخیراً در همدان، کرج و شیراز تکرار شده است. از مهرماه، ۴۰ بهائی دستگیر شده‌اند و خانه‌های نزدیک به ۱۰۰ خانواده مورد حمله و تفتیش قرار گرفته است.

یکی از نگران‌کننده‌ترین روندها، رفتار خشن و توهین‌آمیز مأموران امنیتی با بهائیان در حین تفتیش و بازداشت بوده است. همچنین، افراد تحت بازجویی در بازداشتگاه‌ها متحمل بدرفتاری فیزیکی و کلامی شده‌اند.

برای مثال، در یکی از شهرها، وقتی مأموران به خانه یکی از خانواده‌ها یورش بردند، پسر جوان خانواده به رفتار خشن مأموران حین تفتیش اعتراض کرد، مأموران او را مقابل چشمان والدین و مادر بزرگش که کاری از دست‌شان برنمی‌آمد به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند و دست‌های او را با طناب پلاستیکی بستند به نحوی که دچار درد و جراحت شدید شد. در موردی دیگر، مادر خانواده جوانی بعد از رساندن فرزندانش به مدرسه به خانه بازگشت و متوجه حضور ۴ مرد شد که در کوچه منتظر او بودند. وقتی که او در را باز کرد تا وارد خانه شود توسط مردان به داخل هل داده شد. آن‌ها بدون نشان دادن حکم تفتیش خانه وارد شدند و بازرسی را آغاز کردند. در نمونه سوم، در حین یورش به خانه، با دستگیری و انتقال دختر خانواده به زندان، پدر خانواده دچار حمله قلبی شد. و در یورش‌های اخیر به خانه‌های بهائیان در همدان، مأموران مسلح و نقاب‌دار به ۳۳ خانه که تعدادی از آنان خانه‌های زنان سالمند و بیمار، از جمله یک نفر مبتلا به آلزایمر و تحت مراقبت دائمی پرستار بود حمله کردند. وقتی در ابتدا این پرستاران از باز کردن در به روی مأموران امنیتی خودداری کردند، مأموران با شکستن در و پنجره وارد خانه شدند. مأموران این زنان سالمند و خانواده‌هایشان را مورد ارباب و اهانت قرار دادند، خانه‌هایشان را تفتیش و غارت کردند و حداقل در سه مورد، این نوع رفتار منجر به بستری شدن این سالمندان در بیمارستان به دلیل هراس و اضطراب شد. یکی از این زنان در حین تفتیش دچار سکته قلبی شد و نیاز به احیای قلبی پیدا کرد. مأموران مسلح همچنین با نشان گرفتن اسلحه به سمت صاحب‌خانه‌ها آن‌ها را مورد ارباب و تهدید قرار دادند.

این حملات به خانه‌ها و تفتیش‌ها با خرابکاری‌های شدید همراه بود و منجر به غارت کامل خانه‌ها شد. در برخی موارد مأموران کاشی‌های سرامیکی کف زمین را از جای خود درآوردند، مبلمان را پاره کردند و حتی سازهای موسیقی را شکستند. در موارد دیگر، رفت‌وآمدها و فعالیت‌های خانواده‌های بهائی از طریق نصب دوربین‌های مداربسته به سوی درهای خانه‌ها کنترل شده است. مسئولان پس از تفتیش بسیاری از خانه‌ها، خانواده‌ها را تحت فشار قرار داده و تهدید کردند که اگر جزئیات آنچه بر آنها گذشته را برای دیگران تعریف کنند، با عواقب جدی بیشتری مواجه خواهند شد. مأموران همچنین فیلم‌های تلفن‌های همراه، دوربین‌های مداربسته و سایر مدارک را پاک کرده‌اند تا تمامی شواهد مبنی بر اقدامات خود علیه جامعه بهائی را از بین ببرند.

در موج حملات اخیر علیه بهائیان، بیش از دو سوم از بازداشت‌شدگان، زنان بوده‌اند. بسیاری از آنها در دهه بیست یا سی عمر خود هستند و به اجبار از فرزندان خردسال خود جدا شده‌اند. بسیاری از یورش‌ها به خانه‌هایی که فرزندان خردسال داشتند، در حضور کودکان صورت گرفت و موجب ترس و وحشت بسیار زیادی در خانواده‌ها شد.

در یکی از موارد اخیر، زن جوانی تنها به دلیل پیگیری از مقامات دربارهٔ دفن مادر بزرگش، بازداشت و به پنج سال زندان محکوم شده است. او پنج سال آینده را باید دور از دختر پنج ساله‌اش بگذراند. زن دیگری که دو فرزند دارد، اخیراً پس از گذراندن یک سال در بازداشتگاه، به ۱۰ سال حبس محکوم شد.

بسیاری از افراد بازداشت‌شده، مدت‌های طولانی در زندان‌های محلی و برخی دیگر در بازداشتگاه‌های ویژهٔ وزارت اطلاعات، بدون محاکمه در بازداشت به سر می‌برند. در چند مورد افراد ماه‌ها و در یک مورد بیش از ۲۴۷ روز، بدون محاکمه و بدون دسترسی به امکان آزادی به قید وثیقه، همچنان در بازداشت هستند. بازداشت‌شدگان در انتظار برگزاری دادگاه برای به اصطلاح «جرائمی» هستند که در سایر نقاط جهان ارائهٔ خدمات اجتماعی در نظر گرفته و مورد تحسین واقع می‌شوند.

اتهامات دروغین و حبس‌های شدید

دادگاه‌ها، حکم‌های حبس طولانی و ناعادلانه، به اتهامات واهی مانند «عضویت در فرقهٔ ضالۀ بهائیت» یا اتهام بی‌اساس «اقدام اجتماعی به قصد تبلیغ فرقهٔ ضالۀ بهائیت» برای افراد بهائی صادر می‌کنند. چندین بهائی به دلیل خدمات انسان‌دوستانه از قبیل آموزش به کودکان بی‌سرپناه و محروم ایرانی و یا افغان و امدادسانی به زلزله‌زدگان، به زندان‌های طولانی‌مدت محکوم می‌شوند. مسئولان حکومتی، خدمات سخاوتمندانه و فداکارانهٔ اعضای جامعهٔ بهائی در حمایت از نیازمندان را جرم‌انگاری می‌کنند. در حال حاضر حداقل ۷۰ بهائی در بازداشت یا در حال گذراندن حکم زندان خود هستند که بیشترین تعداد در شش سال گذشته است و نشان از افزایش میزان سرکوب جامعهٔ بهائی در دوران اخیر دارد. حدود ۱۲۰۰ بهائی دیگر در ارتباط با موارد مختلف آزار و اذیت حکومتی، یا درگیر روند دادگاه هستند و یا حکم آن‌ها صادر شده و در انتظار اجرای حکم و احضار به زندان به سر می‌برند. احکام صادره در دادگاه‌ها نیز به طور فزاینده‌ای سخت‌گیرانه‌تر شده است و در هفته‌های اخیر ده‌ها بهائی مجموعاً به صدها سال زندان محکوم شده‌اند.

بهائیان بازداشت‌شده مرتباً بازجویی می‌شوند و در آغاز بازجویی‌های اخیر، چندین زندانی با تهدید، فشار و آزار و اذیت روانی مواجه شده‌اند. در برخی موارد این تهدیدها منجر به صدمات جسمی برخی از زندانیان از جمله زنان شده است. اخیراً، رفتار ناعادلانه با بازداشت‌شدگان، به ممانعت از مرخصی زندانیان برای ملاقات با عزیزان‌شان که در بستر مرگ هستند بسط پیدا کرده است. بهائینی که به قید وثیقه آزاد شده‌اند، مجبور به تحمل وثیقه‌های بسیار سنگین به صورت نقدی یا تحویل سند املاک خود به عنوان ضمانت هستند. وثیقهٔ بهائیان در حال حاضر به طور معمول بین ۲۰ تا ۸۰ برابر حقوق سالانهٔ یک فرد با شغل دولتی در ایران است که بار مالی بسیار سنگینی را بر دوش این بهائیان و خانواده‌های آنها وارد می‌کند. در یک نمونهٔ اخیر، دختر جوانی در شیراز که در اوایل بیست سالگی است، مجبور به سپردن وثیقهٔ ۸ میلیارد تومانی شد که مبلغ هنگفتی برای هر ایرانی عادی است.

سرقت حکومتی، محرومیت از تحصیل، و نفرت‌پراکنی

روند نگران‌کنندهٔ دیگر، نوع اشیایی است که از خانه‌های بهائیان مصادره می‌شود. در حالی که در تفتیش‌های قبلی معمولاً کتاب‌های مقدس بهائیان، عکس‌ها و دستگاه‌های تلفن همراه و رایانه‌ها ضبط می‌شدند، در تفتیش‌های اخیر هرگونه وجه نقد موجود و کارت‌های بانکی، جواهرات شخصی و اقلام با ارزش دیگر، اسناد املاک، اسناد خودرو، اسناد هویتی و گذرنامه‌ها و همچنین ابزارآلات تأمین معیشت بهائینی که قبلاً با تعطیلی اجباری مشاغل و مغازه‌هایشان مواجه بوده‌اند، مصادره شده است. اقلام با ارزش مصادره شده غالباً معادل ده‌ها یا صدها میلیون تومان بوده که اغلب تمام پس‌انداز زندگی آن‌ها را شامل می‌شود. این دارایی‌ها به ندرت به افراد بازگردانده می‌شوند. این اقدام به منزلهٔ سرقت حکومتی است. مصادرهٔ ابزارآلات شغلی و اسناد ملکی به وضوح با هدف فقیر کردن و تضعیف بیشتر جامعهٔ بهائی در شرایطی دنبال می‌گردد که اکثر شهروندان در سراسر کشور در وضعیت وخیم اقتصادی هستند.

در ۱۸ ماه گذشته شاهد تکرار مصادرهٔ زمین‌های روستایی و تخریب اموال بهائیان توسط حکومت ایران بوده‌ایم، از جمله مصادرهٔ زمین‌های کشاورزی حاصل‌خیز و ارزشمند، تخریب خانه‌ها و آواره شدن خانواده‌ها.

جوانان بهائی مدت‌ها است از ورود به دانشگاه‌ها یا مؤسسات آموزش عالی محروم بوده‌اند. اما یک ویژگی نگران‌کنندهٔ جدید که در سال تحصیلی جاری مشاهده شده این است که از دانش‌آموزان خواسته شده تا تعهدنامه‌ای مبنی بر انکار مرجعیت مؤسسات دینی خود امضا کنند تا به آنها اجازهٔ ورود به دانشگاه داده شود. این تعهدنامهٔ حکومتی به‌گونه‌ای تنظیم شده که فرد در آن با انکار یکی از اصول اساسی اعتقاد بهائی، ایمان خود را انکار کند.

اخیراً شاهد افزایش آشکار نفرت‌پراکنی علیه بهائیان در ایران بوده‌ایم. از جمله عاملان اصلی این جوسازی و تبلیغات منفی، خبرگزاری‌های دولتی، به ویژه آن‌هایی که مرتبط با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و رهبر کشور هستند و مروجان آن‌ها در شبکه‌های اجتماعی مانند ایکس و تلگرام، ائمهٔ جمعه، گروهی از حامیان تئوری‌های توطئه و بعضی افرادی که تحت حمایت سازمان‌های حکومتی قرار دارند. مطالب نفرت‌انگیز علیه بهائیان، آن‌ها را متهم به سازمان‌دهی اعتراضات اخیر، ترویج بی‌بندوباری، مخالفت با اسلام و تشیع، جاسوسی برای اسرائیل و غرب و عضویت در جنبشی سیاسی برای ضربه زدن به حکومت می‌کند.

محرومیت از حق دفن و حقوق شهروندی

روند دیگر، پایمالی تدریجی حقوق بهائیان برای تدفین درگذشتگان خود و اقدامات دولت برای به دست گرفتن کنترل آرامستان‌های بهائیان در نقاط مختلف در سراسر کشور است. آرامستان بهائیان اراک که ۱۲۰ سال است از آن استفاده می‌شود، اخیراً بدون اجازه بهائیان به مزایده گذاشته شد و بهائیان حتی از بازخرید آن از مقاماتی که آن را مصادره کرده‌اند منع شدند. مسئولان حکومتی، آرامستان بهائیان کرج را حصارکشی کرده‌اند و در پی به دست گرفتن مدیریت آن هستند. مأموران وزارت اطلاعات با هماهنگی «بهشت زهرا» و با اعمال زور، مدیریت آرامستان بهائیان تهران را در دست گرفته‌اند. بهائینی که پیش از این نظارت بر این آرامستان را بر عهده داشتند، بی‌رحمانه بازداشت و زندانی شده‌اند. مدیریت جدید متعاقباً چندین بار متوفیان بهائی را در غیاب خانواده هایشان و بدون رعایت آداب خاک‌سپاری بهائی دفن کرده و مکرراً از ورود بهائیان به آرامستان برای دیدار از قبور عزیزان‌شان جلوگیری می‌کند. در همین حال مأموران، متوفیان بهائی را در منطقه‌ای که به عنوان گور دسته‌جمعی خاوران شناخته می‌شود دفن کرده‌اند، محلی که مکان دفن حدود ۵۰۰۰ تا ۸۰۰۰ زندانی سیاسی و عقیدتی است که توسط جمهوری اسلامی در دهه ۱۳۶۰ اعدام شدند. به نظر می‌رسد دفن بهائیان در این مکان تلاش حکومت برای حذف تدریجی یاد و خاطره این گور دسته‌جمعی و جایگزینی آن با آرامستان بهائیان باشد. این اقدام بر خلاف تمایل جامعه بهائی صورت می‌پذیرد که بارها ابراز کرده است برای خانواده‌هایی که عزیزان‌شان در این محل دفن شده‌اند احترام قائل است.

آخرین روندی که جامعه جهانی بهائی شاهد آن بوده است از بین رفتن تدریجی حقوق مدنی بهائیان به ویژه در رابطه با ثبت و به رسمیت شناختن ازدواج بهائیان است. پیش از این ازدواج بهائیان توسط دفاتر اسناد رسمی در دفترخانه ثبت و سپس سند ازدواج صادر می‌شد. اما اخیراً حکومت ایران سیستم ثبت دیجیتال آنلاینی را معرفی کرده که فاقد گزینه «بهائی» یا «سایر» در قسمت مذهب است. هر تقاضانامه‌ای که این قسمت در آن پر نشده باشد معتبر نیست. این امر پیامدهای جدی برای ثبت ازدواج بهائیان داشته و آن را غیرممکن می‌کند. در واقع رابطه زوج از نظر قانونی به رسمیت شناخته نمی‌شود. همچنین این امر به نوبه خود پیامدهایی برای ثبت تولد فرزندان و سایر حقوق اجتماعی‌شان به دنبال دارد.

داستان ما یک‌یست

اما روایت بهائی‌ستیز حکومت ایران کمتر و کمتر مورد پذیرش جامعه ایران قرار می‌گیرد. جامعه جهانی بهائی از دیدن تغییر افکار عمومی در چند سال گذشته در ایران بسیار خشنود است. امروزه بسیاری از هم‌وطنان، بهائیان ایران را بخش جدایی‌ناپذیر و سازنده‌ای از خانواده متنوع ایران می‌دانند. در عین حال آزار و سرکوبی که بهائیان طی ۴۴ سال گذشته متحمل شده‌اند، در حال گسترش به ظلم و سرکوبی است که اکنون بر ایرانیان با هر پیشینه‌ای وارد می‌شود. حکومت ایران در تلاش‌های خود برای ایجاد شکاف بین بهائیان و هم‌وطنان‌شان شکست می‌خورد و این شکست، حکومت را در تلاش خود برای بدنام کردن و سرکوب جامعه بهائی بیش از پیش مستأصل و بی‌رحم‌تر می‌سازد.

در یک مورد اخیر در اصفهان به دنبال دستگیری ۱۰ زن بی‌گناه بهائی مشاهده شد که مأموران امنیتی خانه به خانه رفتند تا همکاران، همسایگان و اطرافیان این بهائیان را برای شکایت رسمی علیه آنها مورد آزار و اذیت و تحت فشار قرار دهند. چند نفر با اکراه زیاد این کار را تحت فشار انجام دادند، اما بعداً برخی از آنان از بهائیان به دلیل اقداماتی که توسط سرویس‌های امنیتی مجبور به انجام آن شده بودند عذرخواهی کردند. این چنین شکایات جعلی که مضحکانه بعد از دستگیری به اصطلاح «مجرمین» جمع‌آوری گشته فقط برای منحرف کردن افکار عمومی است چرا که برای محکوم نمودن بهائیان، نظام حقوقی هیچ‌گونه نیازی به حتی مدارک جعلی نیز نشان نداده است.

موج بزرگ حمایت از جامعه بهائی ایران – از ایرانیان با هر پیشینه‌ای در داخل و خارج از کشور – در مشارکت هزاران نفر در کمپین جاری #داستان_ما_یک‌یست بازتاب پیدا کرده است. جامعه جهانی بهائی این کمپین را در خردادماه ۱۴۰۲ به منظور گرامی‌داشت ۱۰ زن بهائی که در شیراز به دار آویخته شدند و برای نشان دادن حمایت خود از برابری و عدالت برای همگان آغاز کرد. تعداد بی‌شماری از ایرانیان و دیگران از این کمپین استقبال نموده‌اند. داستان ما داستان آنهاست: داستان آنها داستان ماست.

تغییر روش: جامعه جهانی بهائی جزئیات سرکوب‌های «بی‌رحمانه» در ایران را شرح می‌دهد

ژنو، ۱۳ آذر ۱۴۰۲ - بر اساس بیانیه جامعه جهانی بهائی که امروز منتشر شد، حکومت ایران اخیراً از روش‌های بی‌رحمانه و شدیدتری برای سرکوب اقلیت دینی بهائی در ایران استفاده کرده که هدف آن «سلب آرامش و امنیت زندگی روزمره بهائیان» است. طیف نگران‌کننده «روش‌های جدید و بسیار خشن‌تر» از جانب مسئولان شامل یورش خشونت‌آمیز به خانه‌ها، افزایش تعداد بهائیان که در زندان هستند و یا منتظر اجرای حکم می‌باشند، مصادره اموال، محرومیت از حق کفن و دفن، محرومیت از تحصیلات عالی و موج افزون‌تری از نفرت‌پراکنی رسمی علیه جامعه بهائی بوده است.

این موارد شدیدتر و خشونت رو به افزایش سرکوب‌های جدید، زنان و سالمندان را بیش از دیگران مورد هدف قرار داده و منجر به بستری شدن در بیمارستان و جدایی‌های دردناک مادران از فرزندانشان شده است.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل در ژنو گفت: «بیش از یک سال است که شاهد تعداد فزاینده حملات علیه بهائیان ایران هستیم. آنچه اوضاع را وخیم‌تر می‌کند بی‌رحمی روش‌های جدیدی است که حکومت ایران علیه جامعه مظلوم بهائی به کار می‌برد. این روش‌ها نشانگر استراتژی حکومت برای ایجاد هراس میان آسیب‌پذیرترین اعضای جامعه بهائی است - افرادی که تاکنون به دلیل باورهایشان فشارهای زیادی را متحمل شده‌اند - تا نه تنها روحیه بهائیان بلکه روحیه کل اجتماع ایران را تضعیف کنند. بیانیه جدید با جزئیات شرح می‌دهد که چگونه حکومت می‌کوشد تا با افزایش خشونت، سرقت‌های مورد تأیید مقامات و تشدید اقداماتی برای سلب حق تحصیل، یادگیری، زندگی و یا حتی حق مرگ با عزت به اهداف خود دست یابد. جامعه بین‌المللی باید با پافشاری از ایران بخواهد تا فوراً از سیاست‌هایش علیه بهائیان دست بردارد.»

در این بیانیه آمده است که بیش از دو سوم بهائیان که در یورش‌های اخیر بازداشت شده‌اند زنان هستند. بسیاری از آنها در دهه بیست یا سی عمر خود هستند و برخی از آن‌ها به واسطه بازداشت از فرزندان خردسال خود جدا شده‌اند.

جامعه جهانی بهائی افزوده است که به اصطلاح «جرائمی» که علت دستگیری این افراد شده عبارتند از ارائه خدمات اجتماعی به گروه‌های محروم از جمله کودکان ایرانی و یا افغان و امداد رسانی به زلزله‌زدگان، مواردی که «در سایر نقاط جهان به عنوان خدمات اجتماعی» در نظر گرفته و مورد تحسین واقع می‌شوند.

از اواسط مهرماه، ۴۰ بهائی دستگیر شده‌اند و خانه‌های نزدیک به ۱۰۰ خانواده در شهرهای مختلف کشور مورد یورش و تفتیش قرار گرفته است.

حداقل ۷۰ بهائی در بازداشت به سر می‌برند یا در حال گذراندن حکم زندان خود هستند و اغلب در حین بازجویی‌ها متحمل بدرفتاری فیزیکی و کلامی شده‌اند. حدود ۱۲۰۰ بهائی دیگر در ارتباط با موارد مختلف آزار و اذیت حکومتی، یا درگیر روند دادگاه هستند و یا حکم آن‌ها صادر شده و در انتظار اجرای حکم و احضار به زندان هستند.

احکام صادره در دادگاه‌ها نیز به طور فزاینده‌ای سخت‌گیرانه‌تر شده است. در هفته‌های اخیر ده‌ها بهائی مجموعاً به صدها سال زندان محکوم شده‌اند. برخورد خشن و بدرفتاری با بهائیان در زندان حتی به محرومیت از مرخصی برای حضور در مراسم خاک‌سپاری پدر و مادر نیز منجر شده است. بهائیان که با قید وثیقه آزاد می‌شوند مجبور به تحمل وثیقه‌های بسیار سنگین یا تحویل سند اموال خود برای ضمانت هستند. در یک نمونه اخیر، دختر جوانی در شیراز که در اوایل بیست سالگی است، مجبور به سپردن وثیقه ۸ میلیارد تومانی شد که مبلغ هنگفتی برای هر ایرانی عادی است.

جامعه جهانی بهائی می‌گوید یورش‌ها به خانه‌ها و تفتیش‌های خشونت‌آمیز یکی از ویژگی‌های نگران‌کننده این موج از حملات بوده است. در دهه‌ها مورد، مأموران نقاب‌دار، با اعمال زور و تهدید با اسلحه وارد خانه‌های بهائیان شده‌اند، به تفتیش محل پرداخته‌اند، وسایل الکترونیکی، هرگونه وجه نقد موجود، جواهرات شخصی و اقام با ارزش و همچنین وسایل کار افراد با قیمت‌هایی معادل دهه‌ها یا صدها میلیون تومان را توقیف کرده و سپس افراد را برای بازجویی بازداشت کرده‌اند.

جامعه جهانی بهائی ضمن فهرست کردن نمونه‌هایی از این حملات در بیانیه‌اش می‌گوید: «وقتی مأموران به خانه یکی از خانواده‌ها یورش بردند، پسر جوان خانواده اعتراض کرد. مأموران سپس او را در مقابل چشمان والدین و مادر بزرگش که کاری از دستشان برنمی‌آمد به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند». در یک مورد دیگر مادر خانواده جوانی وقتی به خانه‌اش رسید، توسط ۴ مرد که منتظر او ایستاده بودند «به داخل هل داده شد». مأموران سپس به تفتیش خانه پرداختند. در گزارش دیگری به وضعیت مردی بهائی اشاره شده است که هنگامی که مأموران امنیتی به زور وارد خانه‌اش شدند و دخترش را بازداشت کردند دچار حمله قلبی شد.

در این بیانیه ذکر شده که در برخی موارد مأموران برای ورود به خانه‌ها در و پنجره را شکسته‌اند. همچنین در چندین مورد برای کنترل رفت‌وآمدها و فعالیت‌های بهائیان، دوربین‌های امنیتی در محل خانه‌های آن‌ها نصب شده بود. یورش‌ها به خانه زنان سالمند و بیمار نیز چندین نفر از آنان را دچار اضطراب کرد و منجر به بستری شدن آن‌ها در بیمارستان شد. یکی از این زنان در حین یورش به منزلش دچار حمله قلبی شد و دیگری از بیماری آلزایمر رنج می‌برد. خانم فهندژ اضافه کرد: «حکومت ایران چگونه می‌تواند ایجاد رعب و وحشت میان برخی از آسیب‌پذیرترین اعضای جامعه بهائی را توجیه کند؟ افرادی از جمله سالمندان، بیماران، مادران و دختران و پسرانی که به هر روش ممکن، به دلیل محرومیت از حق تحصیلات عالی و کار، از نظر اجتماعی و فرهنگی از اجتماع کنار گذاشته شده‌اند. جدا کردن مادران جوان از فرزندان‌شان، در بعضی موارد بین ۵ تا ۱۰ سال، در حالیکه این زنان کاری جز خدمت به جوامع فقیر و محروم انجام نداده‌اند، چه منطقی دارد؟ اگر این آزار و اذیت‌ها انگیزه مذهبی ندارد و هدف اصلی‌اش حذف جامعه بهائی و دور کردن بهائیان از اعتقاداتشان نیست، پس چه انگیزه و هدفی را دنبال می‌کند؟»

بر اساس این بیانیه، بهائینی که در سن تحصیل در دانشگاه قرار دارند نیز با موانع جدیدی در مسیر تحصیلات عالی مواجه شده‌اند. بهائیان از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ از تحصیلات دانشگاهی منع شده‌اند، اما اکنون از داوطلبان تحصیل خواسته می‌شود که «تعهدنامه‌هایی مبنی بر انکار مرجعیت مؤسسات دینی خود امضا کنند» و در نتیجه برای ورود به دانشگاه عقاید دینی خود را انکار کنند.

در این بیانیه آمده است که تعداد فزاینده‌ای از مطالب بهائی‌ستیزانه و ادعاهایی مبنی بر بی‌اخلاقی نیز توسط رسانه‌های مرتبط با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و رهبر ایران منتشر شده است.

در چندین آرامستان بهائی در نقاط مختلف کشور، مقامات دولتی در پی به دست گرفتن مدیریت آن‌ها هستند و به خانواده‌ها اجازه نمی‌دهند عزیزان‌شان را بر اساس آداب بهائی دفن کنند. بیانیه جامعه جهانی بهائی اضافه می‌کند که مأموران وزارت اطلاعات، بهائیان را از استفاده از زمین متعلق به خودشان در آرامستان بهائیان در تهران منع نموده و بهائیان متوفی را در محل گور دسته‌جمعی هزاران زندانی سیاسی و عقیدتی دفن کرده‌اند.

این بیانیه اشاره می‌کند که دفن بهائیان در این محل تلاشی برای «حذف یاد و خاطره این گور دسته‌جمعی» است و «بر خلاف میل و خواسته مطرح شده جامعه بهائی» صورت می‌پذیرد که برای خانواده کسانی که در این محل دفن شده‌اند احترام قائل است. در هفته گذشته یک خانواده بهائی حتی ترجیح داده است به جای پذیرش ظالمانه محرومیت از حق دفن، پیکر یکی از عزیزان درگذشته‌شان را برای تحقیقات پزشکی اهدا کند. این حرکت آخرین اقدام از طرف زنی بود که شوهرش در دهه ۱۳۶۰ به دلیل بهائی بودن اعدام شد و دو پسرش مدت‌های طولانی را به دلیل باورهایشان در زندان گذرانده‌اند.

این بیانیه همچنین توضیح می‌دهد که به دلیل استفاده از سیستم ثبت آنلاین ازدواج، بهائیان اکنون نمی‌توانند ازدواج‌هایشان را ثبت کنند. در نتیجه ازدواج بهائیان باطل در نظر گرفته می‌شود. این امر به نوبه خود پیامدهای جدی برای ثبت تولد فرزندان و سایر حقوق اجتماعی‌شان به دنبال دارد.

بیانیه جامعه جهانی بهائی در حالی منتشر می‌شود که نامه‌های مهوش ثابت و فریبا کمال‌آبادی، دو زن بهائی که هم اکنون در زندان اوین به سر می‌برند اخیراً در فضای آنلاین منتشر شده است. هر دوی این زنان از هموطنان‌شان درخواست کرده‌اند که از حکومت ایران بخواهند سرکوب بهائیان را پایان دهد. خانم کمال‌آبادی نوشته است «داستان ما یکیست» و خانم ثابت می‌گوید «داستان من داستان شماست». کمپین #داستان_ما_یکیست جامعه جهانی بهائی در نامه هر دوی آن‌ها بازتاب پیدا کرده است. این کمپین از خردادماه امسال در بزرگداشت ۱۰ زن بهائی آغاز شده است که به خاطر باورهایشان و آرمان‌های آئین‌شان از جمله برابری و عدالت که هم‌اکنون خواسته بسیاری از ایرانیان است در سال ۱۳۶۲ جان دادند.

بازطراحی وبسایت پیامها

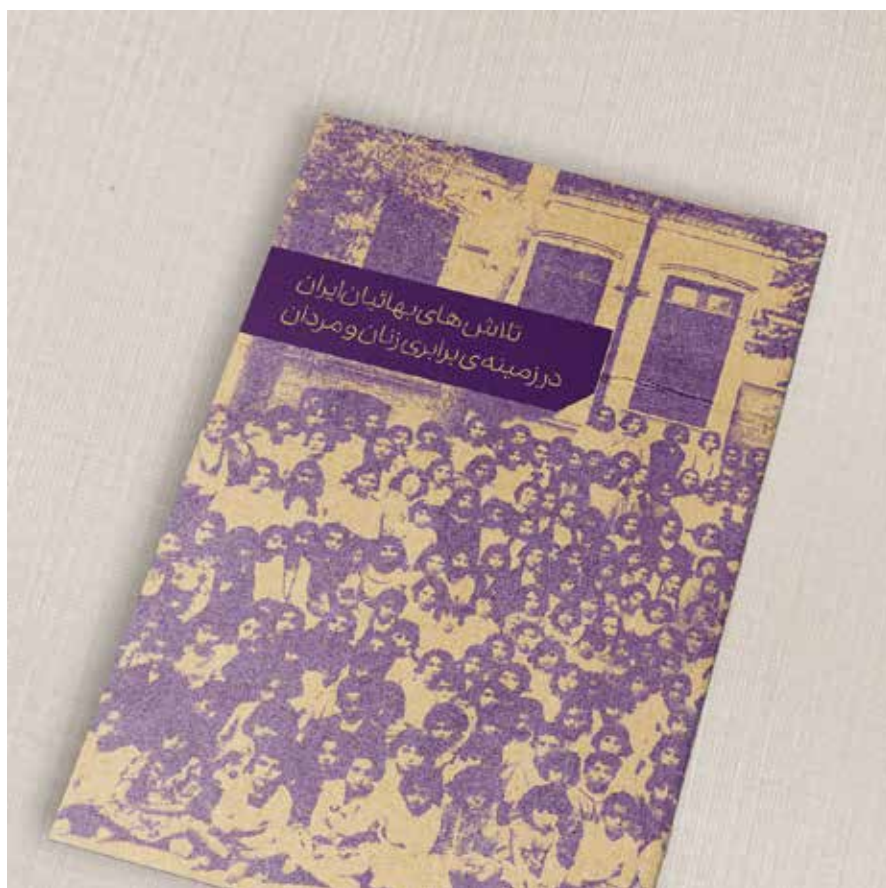
در راستای هدایت بهائیان جهان، بیت العدل اعظم هر از چندی و بنا به موقعیت و شرایط زمان، پیام‌هایی عمومی خطاب به بهائیان در تمام کشورهای جهان صادر می‌نماید، مانند پیام‌هایی که به مناسبت عید رضوان صادر می‌شود. به غیر از این پیام‌های عمومی، در صورت لزوم پیام‌هایی نیز برای بهائیان کشور یا منطقه‌ای خاص صادر می‌شود مانند پیام‌هایی که مخاطب آن بهائیان ایران هستند.

از سال‌های قبل وبسایتی جهت مراجعه به پیام‌های بیت العدل اعظم به زبان فارسی در دسترس بوده است. به تازگی این وبسایت با امکانات جستجوی پیشرفته و طرح و ساختاری جدید و بهینه شده از جمله برای گوشی‌های هوشمند بازطراحی شده است. دسترسی به سایت جدید همچنان از طریق آدرس قبل یعنی Payamha-iran.org امکان‌پذیر خواهد بود.

جهت تسهیل دسترسی و جستجو، پیام‌ها و دستخط‌ها و مندرجات سایت در ۴ قسمت عمده "پیام‌ها و دستخط‌های بیت العدل اعظم"، "دستخط‌های دیگر" حاوی اسنادی که توسط بیت العدل اعظم نگارش یافته‌اند، "بیانیه‌ها" که به طور مستقیم یا با تصویب بیت العدل اعظم نگاشته شده‌اند و "مجموعه‌ها" که آثار و هدایات موجود توسط بیت العدل اعظم برای استفاده بهائیان تهیه و منتشر شده است را در اختیار می‌گذارد.

امید آنکه منابع مندرج در این سایت مورد استفاده مراجعین محترم قرار گیرد.

معرفی کتابچه "تلاش‌های بهائیان ایران در زمینه‌ی برابری زنان و مردان"

بهائیان ایران مانند بهائیان سراسر جهان از همان نخستین سال‌های آشنایی با آموزه‌های حضرت بهاءالله نسبت به بینش ایشان در مورد دستیابی بشر به تمدنی جهانی عشق و تعهد عمیق دارند و همواره می‌کوشند درک روبه‌رشد خود را از این آموزه‌ها در عمل به کارگیرند و قدم به قدم زمینه‌ها و بسترهای مورد نیاز تحقق این اصول را در زندگی شخصی و خانوادگی خود و محیط اطرافشان فراهم کنند.

این کتابچه تلاش دارد در سه بخش، درک رو به رشد و اقدامات جامعه‌ی بهائیان ایران را از زمان شکل‌گیری این آیین برای دستیابی به برابری زنان و مردان – یکی از آموزه‌های اصلی حضرت بهاءالله – در یک سیر تاریخی، بازتاب دهد.

این کتابچه را می‌توانید از بخش کتابخانه سایت بهائیان ایران دانلود کنید.